

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-438/16 P

**Europos Komisija
prieš
Prancūzijos Respubliką
ir
IFP Énergies nouvelles**

„Apeliacinis skundas – Valstybės pagalba – Prancūzijos vykdoma pagalbos schema – Neribota valstybės garantija, suteikta *Institut français du pétrole* (IFP), suteikiant pramoninės ir komercinės viešosios įstaigos (PKVI) statusą – Sprendimas, kuriuo ši priemonė pripažįstama iš dalies nesančia valstybės pagalba ir iš dalies esančia su vidaus rinka suderinama valstybės pagalba, jei laikomasi tam tikrų sąlygų – Sąvoka „pagalbos schema“ – Pranašumo buvimo prezumpcija – Įrodinėjimo pareiga ir įrodymų apimtis“

Santrauka – 2018 m. rugsėjo 19 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas

1. *Valstybių teikiama pagalba – Komisijos tyrimas – Bendras valstybės pagalbos schemos tyrimas – Priimtinumumas*

(SESV 107 straipsnio 3 dalis ir 108 straipsnis)

2. *Valstybių teikiama pagalba – Komisijos tyrimas – Pagalbos schema – Sąvoka – Įmonės pertvarkymas į pramoninę ir komercinę viešąją įstaigą – Netaikymas – Kvalifikavimas kaip „individualios pagalbos“*

(SESV 108 straipsnis, Tarybos reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio d ir e punktai)

3. *Valstybių teikiama pagalba – Sąvoka – Vertinimo kriterijai – Kumuliacinės sąlygos*

(SESV 107 straipsnio 1 dalis)

4. *Valstybių teikiama pagalba – Sąvoka – Pranašumo suteikimas pagalbos gavėjams – Valstybės garantija įmonei, kuriai netaikomos įprastos restruktūrizavimo ir likvidavimo procedūros – Pranašumo įrodymas pasitelktus prezumpciją, kad pagerėjo šios įmonės finansinė padėtis – Tos prezumpcijos paneigimas*

(SESV 107 straipsnio 1 dalis)

5. *Valstybių teikiama pagalba – Sąvoka – Pranašumo suteikimas pagalbos gavėjams – Valstybės garantija įmonei, kuriai netaikomos įprastos restruktūrizavimo ir likvidavimo procedūros – Pranašumo įrodymas, kurį turi pateikti Komisija – Vertinimas atsižvelgiant į visus reikšmingus duomenis – Pranašumas, pasireiškiantis įmonės, konkrečios garantijos gavėjos, santykiuose su tiekėjais ir klientais – Sąlygos*

(SESV 107 straipsnio 1 dalis)

1. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 63 punktą)

2. Priemonė, kuria konkrečiam juridiniam asmeniui tik suteikiama galimybė pasinaudoti neribota ir numanoma pagal nacionalinę teisę nuo pramoninės ir komercinės viešosios įstaigos (PKVĮ) statuso neatsiejama valstybės garantija, kuri šiam ūkio subjektui suteikiama dėl jo turimo statuso, nėra valstybės pagalba pagal Reglamento Nr. 659/1999, nustatančio išsamias SESV 108 straipsnio taikymo taisykles, 1 straipsnio d punktą. Iš tikrųjų reikia konstatuoti, kad tokioje priemonėje nėra jokios nuostatos, kuria remiantis būtų galima teikti pagalbą, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio d punktą. Šiuo atveju, kadangi aptariamo ūkio subjekto pertvarkymas į PKVĮ gali būti kvalifikuojamas kaip valstybės pagalba, jis yra pagal pagalbos schemą suteikta pagalba, apie kurią turi būti pranešta, t. y. individuali pagalba, kaip tai suprantama pagal to reglamento 1 straipsnio e punktą.

(žr. 66, 70 punktus)

3. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 108, 109 punktus)

4. Komisija turi pateikti įrodymą, jog egzistuoja valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Konkrečiai kalbant, Komisija privalo rūpestingai ir nešališkai vykdyti aptariamų priemonių tyrimo procedūrą, kad priimdama galutinį sprendimą, kuriuo patvirtinamas pagalbos egzistavimas ir tam tikrais atvejais jos nesuderinamumas ar neteisėtumas, turėtų kuo išsamesnių ir patikimesnių įrodymų. Tačiau atlikdama tą tyrimą, Komisija gali remtis paprasta prezumpcija, jog numanomos ir neribotos valstybės garantijos pramoninės ir komercinės viešosios įstaigos (PKVĮ) statusą turinčiai įmonei, kuriai netaikomos įprastos restruktūrizavimo ir likvidavimo procedūros, suteikimas pagerina jos finansinę padėtį, nes sumažėja našta, paprastai tenkanti įmonės biudžetui. Taigi per procedūrą dėl esamos pagalbos Komisijai pakanka tik nustatyti, jog egzistuoja garantija, kad įrodytų tokios garantijos teikiamą naudą įmonei gavėjai, ir ji neprivalo įrodyti realaus poveikio, kurį ta garantija daro nuo jos suteikimo momento.

Nors šiuo atveju iš tiesų tokia prezumpcija yra tik paprastoji prezumpcija, kuri dėl to gali būti nugincyta, ji gali būti paneigta tik tuo atveju, jeigu įrodyta, kad, atsižvelgiant į ekonomines ir teisinės aplinkybes, kuriomis suteikta nuo aptariamo PKVĮ statuso neatsiejama garantija, ta PKVĮ negavo praeityje ir, tikėtina, negaus ateityje kokios nors realios ekonominės naudos iš šios garantijos. Tačiau tik aplinkybės, kad tokios garantijos gavėjas praeityje negavo jokios realios ekonominės naudos dėl PKVĮ statuso, nepakanka pranašumo egzistavimo prezumpcijai paneigti.

(žr. 110, 111, 117, 118 punktus)

5. Dėl paprastosios pranašumo prezumpcijos, susijusios su nuo aptariamo pramoninės ir komercinės viešosios įstaigos (PKVĮ) statuso neatsiejama garantija, kuria gali vadovautis Komisija atlikdama tyrimą, ar egzistuoja valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, pažymėtina, kad nors ši prezumpcija iš tiesų buvo aiškiai pripažinta, kiek tai susiję tik su santykiais, kuriuos PKVĮ gali palaikyti su bankais ir finansų institucijomis, vis dėlto negalima teigti, kad tokia prezumpcija iš principo negali būti taikoma kitiems PKVĮ santykiams, konkrečiai kalbant, jos santykiams su tiekėjais ir klientais.

Todėl tuo remiantis negalima daryti išvados, kad ta prezumpcija gali būti automatiškai išplėsta ir taikoma PKVĮ santykiams su tiekėjais ir klientais, nesant reikalo prieš tai išnagrinėti, ar, atsižvelgiant į tų subjektų elgesį, pranašumas, kurį įmonė gali gauti iš tų santykių, yra panašus į jos santykiuose su bankais ir finansų įstaigomis gaunamą pranašumą. Iš tiesų, paprastoji pranašumo prezumpcija, susijusi su nuo aptariamo PKVĮ statuso neatsiejama garantija, grindžiama prielaida, kad aptariama PKVĮ dėl

nuo jos statuso neatsiejamos garantijos naudojasi ar gali naudotis palankesnėmis finansinėmis sąlygomis, palyginti su sąlygomis, kurios įprastai suteikiamos finansų rinkose. Taigi šios prezumpcijos taikymas PKVĮ santykiams su tiekėjais ir klientais pateisinamas tik tais atvejais, jeigu tokios palankesnės sąlygos taip pat taikomos ir santykiuose su pastaraisiais atitinkamose rinkose.

Dėl tos priežasties, jeigu Komisija ketina taikyti aptariamą prezumpciją, ji privalo išnagrinėti ekonomines ir teisineis aplinkybes, kuriomis veikia aptariamų santykių paveikta rinka. Konkrečiai kalbant, Komisija privalo patikrinti, ar ūkio subjektų veiksmai atitinkamoje rinkoje pagrindžia pranašumo prielaidą, analogišką prielaidai, kuri daroma kalbant apie PKVĮ santykius su bankais ir finansų įstaigomis.

(žr. 139, 149–151 punktus)